

Република Србија
УПРАВНИ СУД
1 У. 5679/16
15.06.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић председника већа, Весне Даниловић и Јелице Пајовић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Бјелановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Т.п. д.о.о. Б., ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектор за порескоправне послове и координацију, Регионално одељење за другостепени поступак Београд, чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Београд, ради поништаја решења број: 300-47-04-01296/2015-11000 од 26.02.2016. године, у предмету пореском, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.06.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектор за порескоправне послове и координацију, Регионално одељење за другостепени поступак Београд, број: 300-47-04-01296/2015-11000 од 26.02.2016. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца Т.п. д.о.о. Б., ..., изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа, Филијала Стари град, број: 47-00200/2015-0018-001 од 15.09.2015. године којим је тужиоцу у поступку теренске контроле правилности обрачунавања и плаћања пореза на добит правних лица и контроле тачности и правилности обрачуна пореза на остале јавне приходе-обједињена наплата за период 01.01.2010.-31.12.2010. године, у циљу отклањања неправилности, утврђена непријављена обавеза пореза на добит предузећа у износу од 513.956,00 динара са каматом у износу од 449.282,50 динара, обрачуната закључно са 24.06.2015. године и непријављена обавеза пореза по одбитку у износу од 9.630.220,00 динара са каматом у износу од 12.281.099,25 динара, обрачуната закључно са 24.06.2015. године и наложено му је да сам обрачуна и уплати камату од дана када је у контроли обрачуната камата до дана уплате главног дуга и да утврђене обавезе прокњижи у пословним књигама и другим прописаним евиденцијама.

Ожалбено решење првостепеног органа од 15.09.2015. године исправљено је закључком о исправци грешке број 47-00200/2015-0018-016 од

25.02.2016. године.

Тужилац је дана 04.04.2016. године поднео тужбу Управном суду којом делимично оспорава законитост решења туженог органа, а дана 20.01.2017. године допуну тужбе, којом у целости оспорава исто решење, наводећи да су и првостепено и оспорено решење донети погрешном применом материјалног права, као и да није поступљено по правилима поступка. Истиче да је неспорна чињеница да је пореска обавеза за порез на приход од капитала настала 29.12.2009. године, као и чињеница да је првостепени орган исту пореску обавезу утврдио својим решењем од 15.09.2015. године, односно најраније својим записником од 26.06.2015. године. Наводи да је пореска обавеза за порез на приход од капитала утврђена у износу од 9.630.220,00 динара, са каматом од 12.281.099,25 динара, закључно са 24.06.2015. године, као и да је иста настала 29.12.2009. године, те је иста застарела у складу са одредбом члана 114. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, којом је прописано да право пореске управе на утврђивање и наплату пореза застарева за пет година од дана када је застарелост почела да тече, а иста почиње да тече од првог дана наредне године, од године у којој је требало утврдити порез (став 2). Наиме, застарелост за утврђивање пореза на приход од капитала почела је да тече од 01.01.2010. године и иста је истекла на дан 01.01.2015. године. Истиче да је тужилац у складу са наведеним извршио уплату незаконито утврђеног пореза на приход од капитала у износу од 9.630.220,00 динара, као и обрачунату камату у износу од 12.752.887,00 динара. Такође, наводи да је тужени орган произвољно оценио да је првостепено решење од 15.09.2015. године у свему правилно и на закону засновано иако је диспозитив истог у ставу 1. тачка 2. у супротности са образложењем, чиме је повређена одредба члана 232. став 1. Закона о општем управном поступку. Ово са разлога што је у тачки 2. диспозитива утврђена непријављена обавеза пореза и доприноса по одбитку-обједињена наплата, за порески период децембар 2009. године, док се у образложењу тврди да се ради о порезу на приход од капитала без помињања доприноса, јер се они не обрачунавају приликом исплате прихода од капитала. Сматра да је наведена повреда правила поступка намерно учињена од стране туженог органа да би се таквим утврђивањем пореза за који се неосновано вежу и доприноси створио привид да у овој пореској ствари није наступила застарелост туженог на утврђивање пореза с обзиром да право на утврђивање доприноса не застарева. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење у делу који се односи на порез за приход од капитала у износу од 9.630.220,00 динара, као и обрачунату камату у износу од 12.752.887,00 динара, као и да се обавезе тужени да тужиоцу врати уплаћена средства по основу наведене пореске обавезе.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом оспореног решења, навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Тужени орган у образложењу оспореног решења наводи да је код тужиоца као пореског обвезника извршена теренска контрола правилности обрачунавања и плаћања пореза на добит правних лица и контрола тачности и

правилности обрачуна пореза на остале јавне приходе за период од 01.01.2010.-31.12.2010. године, о чему је сачињен записник од 24.06.2015. године и допунски записник од 19.08.2015. године. На основу свих чињеница наведених у поступку контроле утврђено је да је продаја удела који су предмет купопродајног уговора од 07.12.2009. године тужиоцу представља симуловани правни посао којим је прикривен други правни посао, а то је узимање из имовине привредног друштва за приватне потребе оснивача тужиоца М.Г., односно на основу наведеног је утврђено да је исплатом по наведеном купопродајном уговору извршено узимање капитала из капитала тужиоца у износу од 38.520.880,00 динара, од стране оснивача М. Г.. Даље је утврђено да је напред наведено чињенично стање правилно утврђено уз примену одредби члана 61. став 1. тачка 4), чл. 99. и 110. Закона о порезу на доходак грађана ("Сл. Гласник РС", бр. 24/01...44/09). Према оцени туженог органа, и поред чињенице што тужилац основано указује да се првостепени орган погрешно позвао на примену одредбе члана 61. Закона о порезу на доходак грађана закључно са изменама објављеним у Сл. гласнику РС број 93/12, а које измене су у примени од 06.10.2012. године, исти нису од утицаја на другачију одлуку туженог органа. Ово са разлога што је одредба члана 61. став 1. тачка 4) Закона о порезу на доходак грађана ("Сл. гласник РС", бр. 24/01...44/09) према становишту туженог органа у поступку контроле правилно примењена и иста је остала непромењена закључно са изменама објављеним у "Сл. гласнику РС" број 93/12, а на коју верзију закона се позвао првостепени орган. Наиме, према наведеној законској одредби, као и након измена објављених у "Сл. гласнику РС" број 93/12, приходом од капитала сматра се узимање из имовине привредног друштва. Такође наводи да су без утицаја на другачије решење ове управне ствари наводи жалбе који се односе на повреде правила поступка са разлога што је првостепени орган дао потпуно и јасно образложење за своју одлуку из диспозитива решења од 15.09.2015. године, уз позивање на материјално правне прописе, а што је према наводима туженог у складу са одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, као и да је тужиоцу омогућено учешће у поступку контроле о чему постоје докази у списима, као и да су исти цењени у поступку контроле како појединачно, тако и заједно за осталим доказима. На основу наведеног, тужени орган је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења применом одредбе члана 151. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Према одредби члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Међутим, по оцени Управног суда, приликом доношења оспореног решења повређен је закон на штету тужиоца, због тога што је у поступку који је претходио доношењу оспореног решења погрешно примењено материјално право, односно одредба члана 61. Закона о порезу на доходак грађана, а што је тужени орган пропустио да правилно оцени. Наиме, не могу се као правилни прихватити наводи туженог да се првостепени орган погрешно позвао на примену одредбе члана 61. Закона о порезу на доходак грађана закључно са изменама објављеним у "Сл. гласнику РС" број 93/12, а које су у примени од 06.10.2012. године, али да исти нема утицаја на другачију одлуку у конкретном случају, са разлога што је наведена одредба у поступку

контроле правилно примењена и иста је остала непромењена закључно са изменама објављеним у "Сл. гласнику РС" број 93/12. Ово са разлога што је првостепено решење донето 15.09.2015. године, када су на снази биле измене Закона о порезу на доходак грађана објављене у "Сл. гласнику РС" бр.47/13 од 29.05.2013. године, са ступањем на снагу наредног дана од дана објављивања, а којим изменама су промењене одредбе чл. 61. Закона објављене у "Сл. гласнику РС" бр.93/12, а што је од битног утицаја на правилно утврђивање пореске обавезе тужиоца. Такође, у конкретном случају, наводи тужбе о застарелости пореске обавезе, доводе у сумњу чињенично стање констатовано у образложењу тужбом оспореног и првостепеног решења, имајући у виду да је пореска обавеза тужиоца настала 29.12.2009. године, а утврђена првостепеним решењем од 15.09.2015. године, односно најраније записником првостепеног органа од 26.06.2015. године.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања или ако странке на то изричито пристану, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе. Ово стога, што је одлука суда у предметној управној ствари заснована на погрешној примени материјалног права од стране туженог органа, која је ће бити отклоњена у поновном поступку одлучивања по жалби.

Одлучујући о предлогу тужбе да суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, суд налази да природа ове управне ствари не пружа поуздан основ за то, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима и да је економичније и целисходније да учињене повреде правила управног поступка надлежни орган управе отклони у поновном поступку одлучивања. Такође, суд је имао у виду да је тужилац тужбом тражио делимичан поништај решења туженог органа, али како је допуном тужбе оспорио исто у целости, ови наводи нису од утицаја на другачију одлуку суда.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је донео одлуку као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање, сагласно одредби члана 42. став 1. истог закона, при чему је надлежни орган дужан да поступи у свему у складу са правним схватањима и примедбама суда, сагласно одредби члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.06.2018. године, 1 У. 5679/16

Записничар
Снежана Бјелановић,с.р.

Председник већа-судија
Јасминка Вукашиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ